

Za poduk in kratek čas.

Zakleti vran.

(Pripovedka iz Slov. Goric.)

Miliki in Milanu je draga mamica umrla in oče se oženi drugič. Ne srečno; žena je bila okrutna mačeha za imenovana otroka. V jutru za rano sta morala vstajati. Miliko še je nekako bolj čislala, ker je laže vstajala; a tem bolj je Milana sovražila, ker je rad poležaval še potem, kar ga je klicala in dramila.

Neko jutro še pa pride mati zaraneje, kakor navadno in Milana pokliče. Vsa razjarjena mu reče: „Hudobni vran, vstani!“ Ko mati to izgovori, vzleti iz postelje vran in vzfrči proti ribniku, kjer je Milika, sestra njegova, že prala. Vedno je okolo Milike letal, a ona vzame šibo in ga hoče odgnati. Vran je dejal: „Ljuba sestra, ne odganjaj me!“ Takó se trikrat zgodi. Miliki se to čudno dozdeva in ga praša, kaj tukaj išče? Odgovori: „Tvoj bratec, Milan sem, najina huda mačeha me je v vrana zaklela, a lahko me rešiš, ako dvajset let molčiš ter nijedne besedice ne zineš, drugače je vse zastonj“. Milika mu obljubi, da ga hoče rešiti, ker ga rada ima kot ljubega bratca.

Sedaj zapusti dom, kjer ji je bila zibelka tekla; kjer je slišala prve besede ter se poda v nepoznani svet. Po dolgem hodu pride do velikega grada. Tamkej jo vzamejo v službo kot mutasto dekle, da jim gosi in drugo perutnino pase. Milika je bila vesela in srečna, vse se ji je dobro izteklo; gosi, pure in druga perutnina je bila odslej veliko lepša — takó, da je vsaki, ki jo je videl, že sline požiral.

Gospej se dekle s tem jako prikupi in obdrži še jo dalje. Drugo leto je postala svinjarica, a tretje leto dobi čast ključarice.

Graščakinja je pa imela sina, ki Miliko od dne do dne raje vidi. Večkrat je dejal: škoda dekleta, da je mutasta, vendar pa še jo vzamen za ženo; samo materi si se upam o tem kaj ziniti. Njegova mati je pa bila jednakih misli, a sina ne upa k temu siliti. Konečno se oba ohrabrita in si razložita želje svoje. Sin je bil sklepa matere silno vesel.

Milika je toraj postala žena bogatega graščaka.

Čez pol leta se vname huda vojska, katere se mora tudi Milikin mož vdeležiti. Žalostno je bilo slovo. Med tem, ko se vojska nadaljuje, dobila je Milka od rojenic zalega fantiča. Ko ga pa prinesó od sv. krsta, prifrči — vran in v veliko žalost Milke novorojenika odnese. Domú pride graščak a njegova mati mu takoj razloži, kaj se je zgodilo.

Ni se jezil, da-si ga ja bolelo. Jednako se še dvakrat zgodi!

Milka je srečno živela že dvajset let na

grasčini. V grad pridejo neki dan trije zali mladenči. Postrežejo jim, a na okno pri leti vran in jame po šipah kljuvati. Graščak ga namerjava ustreliti, a vran zaječi: „Ne, pusti me!“ V tem hipu pa Milka spregovori in mahoma razprši na vse strani tudi vranu perje, ter v hišo pride Milkin dragi brat — Milan. Sestri je dejal: „Draga sestra, srečna, da si me rešila, a srečen tudi jaz. Hvala ti tisočera! Tukaj ti trije mladenči — ti so tvoji dragi sini. Jaz sem jih kot vran vzel, ali lepo sem skrbel za-nje. Brez tega bi še za-me ne bilo rešenja.

Dolgo so se potem veselili pri polni mizi čudne rešitve in so si razlagali tudi osodo okrutne mačeha.

A. V.

Smešnica 8. „Gospod“, vpraša novak, „gospod razvodnik, ali vam smem ponuditi smodko?“ „Najprej“, zarohni nad njim razvodnik, „najprej Ti povem; da si odvadi vse prazne besede pri vojakih, niso na mestu. Se ve, ne le ponuditi, tudi dati jih smeš“.

Razne stvari.

(Obletnica.) V stolni cerkvi v Mariboru so imeli mil. knezoškof dnes, 20. februarja slovesno sv. opravilo o 12. obletnici izvolitve Njih svetosti Leona XIII. za poglavarja kat. cerkve.

(Pomiloščenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je, kakor se poroča, odpustil ali celo ali del kazni 108 jetnikom, izmed teh sta 2 v kaznilnici v Mariboru, 7 jih je v Ljubljani, 3 v Kopru in 1 v Gradišči.

(Nekdanji minister) grof Julij Andrássy je umrl v Volovski v torek, dne 18. februarja. Svoje dni je imel veliko veljave in je brz nesrečni dualizem najbolj njegovo delo.

(Skušnje.) Zadnjo soboto so imeli na vinarski in sadjarski šoli pri Mariboru skušnjo v tretjem ali zadnjem oddelku. Dečki so bojda vsi srečno prestali skušnjo. Škoda, da skušnja ni javna.

(Bolezni.) Pri Veliki nedelji je 12 ljudi pretekli teden umrlo, 6 moškega in 6 ženskega spola. Med temi 2 otroka, drugi pa od 48. do 80. leta svoje starosti. To je res mnogo. Vračnika žalibog ni ne tam, ne v Ormoži.

(Slovstvo.) V zalogi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani je prišel na svitlo 9. zvezek J. Jurčičevih zbranih spisov. Vsebina mu je 1. Dr. Zober in 2. Mej dvema stoloma.

(Zadušili) so se trije otroci Fr. Dobovičnika, posestnika na Paki. Bili so sami doma a v peči je gorelo. Menda je tršičje, ki je pod pečjo bilo, se užgalo in dim je otroke zadušil.

(Trgovina.) V letu 1887 se je prodalo razne robe iz Avstrije za 678 in v letu 1888 je že za 741 milj. goldinarjev šlo v tuje dežele.